

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

14. DUBNA 2024

Z obsahu:

O lakomství

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 24. ledna 2024,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Galdin

Libor Rösner
- strana 4 -

Maria a zmrtvýchvstání

Sv. Jan Pavel II.
- strana 6 -

V Evropě vzrostl dovoz zbraní

Roberto Paglialonga,
L'Osservatore Romano
- strana 7 -

Čistota a majetek

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 8 -

Arcibiskup Josef Nuzik:

„Hlas obětí
je pro mě důležitý“
- strana 10 -

Krise v Etiopii:

Nářek dětí zatím naráží
na hluchotu světa
- strana 11 -

Heřman Josef (27)

Wilhelm Hünermann
- strana 13 -

Katherine Sanders: Kristus a bohatý mladík

O lakomství

Katecheze papeže Františka při generální audienci
24. ledna 2024, Řím, aula Pavla VI.

1 Tim 6,8-10

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezi o neřestech a ctnostech a dnes budeme hovořit o lakomství, tedy o takové formě náklonnosti k penězům, která člověku brání ve štěrnosti.

Nejde o hřích, který postihuje pouze lidi, kteří mají velký majetek, ale o neřest obecnou, která často nemá nic společného se zůstatkem na bankovním účtu. Je to nemoc srdce, nikoliv peněženky.

Analýzy této špatnosti, které provedli pouštní otcové, ukázaly, jak se lakomství může zmocnit i mnichů, kteří se poté, co

se zřekli obrovského dědictví, v samotě své cely upnuli k předmětům malé hodnoty: nepůjčovali je, nedělili se o ně, a ještě méně byli ochotni je darovat. Jde o lpění na maličkostech. Tyto předměty se pro ně staly jakýmsi fetišem, od kterého se nebylo možné odpoutat. Jako by se vrátili do fáze, kdy děti svírají hračku a opakují: „Je moje! To je moje!“ Takové lpění bere svobodu. V tomto nároku se skrývá chorobný vztah k realitě, který může vyústit ve formy nutkavého střádání nebo patologického hromadění.

Pokračování na str. 5

Velmi odvážná otázka na úvod: Jsem lhář? Apoštol Jan nás v dnešním druhém čtení staví před zrcadlo našich skutků a předkládá přímočarou odpověď: Jestliže nezachováš Boží přikázání, a přitom tvrdíš, že znáš nebeského Otce a Ježíše Krista, jsi lhář, pravda v tobě není. Jistě už slyšíme tu výmluvu: je přece nemožné nepadnout, nezhřešit, když je naše vůle oslabena dědičným hříchem. Vždyť to říká týž apoštol o pár veršů dříve: „Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.“ (1 Jan 1,8) Když je to tak, nabízí se další zásadní otázka: Kdo tedy může být spasen? Otázka, kterou také položili Pánu Ježíši apoštolové. Jaká je odpověď? Čtème pozorně text ct. Fultona J. Sheena o čistotě a majetku. (str. 8–11) Ke spáse směřuje každý, kdo nejen upřímně usiluje o zachování Božích přikázání, doznává své hříchy s důvěrou v Boží lásku, ale především se oprostí od všeho, co vlastní, ba i od svého já. A to pro lásku k Pánu, který nabízí slávu věčnou. Dokonce to nutně neznamená nemít žádný majetek. Naopak, komu Pán požehná větší majetností, ten by měl z vděčnosti přemýšlet, jak využít svého nadbytku ve prospěch ubohých chudých, kterých žije ve světě obrovské množství.

Zde už se dostáváme k hlavním tématům tohoto čísla Světla: majetek, lakomství, chudoba, solidarita... Všimněme si, jak majetek, stejně jako různé vášně, dokáže člověka ovládnout, a to až tak, že

Editorial

se stane na majetku závislým. Biblický příběh mladíka je toho typickým příkladem. Děje se tak přesný opak toho, po čem člověk touží: místo aby uspokojil svoji touhu po dokonalosti a pravém štěstí, stává se závislým na něčem, co nemá věčné trvání. Paradox, který pramení z hříchem oslabené lidské přirozenosti. Ovšem, jak dokazují životy těch, kdo až heroickým způsobem osvědčili svoji nezávislost na věcech, ba dokázali se oprostít i od sebe samých, kdo zcela důvěřovali jen Pánu Bohu: ve spolupráci s Boží milostí lze splnit i to nejtěžší přikázání a Pánův požadavek k dosažení dokonalé svatosti. Proto jsou proti smyslu daru života války, diktátorské režimy, pronásledování spravedlivých lidí, vykořisťování... Je to omyl zatemnělé mysli těch, které opanoval ďábel – oni nejsou schopni poznat, že místo aby směřovali k pravému štěstí, stávají se závislími na páchaném zlu, a místo vnitřní svobody prožívají stresy, nespokojenost, nenaplněnost svého života... Modlit se za tyto ubohé duše je stejně tak potřebné a užitečné, jako modlit se za Boží milosrdenství pro ty, kdo v důsledku jejich činů trpí a umírají...

Dvě zprávy nabízejí přesný obraz toho, jak to nemá vypadat – a to i když odhlédneme od jakýchkoliv duchovních skutečností. Zpráva o krizi v Etiopii, (str. 11–12) kde lidé žijí na hranici

hladomoru, ukazuje na nutnost okamžitého řešení této zoufalé lidské situace. Oproti tomu máme zprávu o nárůstu dovozu zbraní v Evropě. (str. 7) Jako by se ďábel vysmíval potřebám ubohých lidí a vnuká těm, kdo mají moc a disponují nemalými finančními prostředky, hříšné myšlenky na zastrašování protivníků, zbrojení, války... Kde je láska, po níž každý člověk tolik touží, láska pocházející od Boha Otce? Snad se tato láska v dnešním světě vytratila do té míry, že těžkými a smrtelnými hříchy zatížená duše zahluší v sobě touhu po lásce. Jak potřebná je duchovní a morální obnova lidstva! A kde začít jinde než u těch, kdo se nazývají Božími dětmi a Kristovými učedníky? Kéž by slova olomouckého arcibiskupa Josefa Nuzíka „Hlas obětí je pro mě důležitý“ byla nejen útěchou pro ty, kdo již museli trpět! Ale kéž by bolestný obraz toho, co špatného udělali jedni vůči druhým, proměňoval lidská srdce k lepšímu, ke konání dobra, jež oprávněně požaduje Stvořitel ve svých přikázáních a požadavcích! Není třeba rozlišovat, o jakou oblast lidského života jde, platnost je to univerzální a trvalá...

Povzbuďme se na závěr znovu slovy apoštola Jana: „Kdo však jeho slova zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.“ Vyprosme si skrze Pannu Marii sílu, abychom dokázali zůstat s Pánem a neodešli od něho zklamaně jako onen bohatý mladík...

Daniel Dehner

Dva učedníci se pozdě večer s chvatem vracejí z Emauz do Jeruzaléma a jsou zcela jinak naladěni, než když dnes záhy odpoledne opouštěli Svaté město. Přidruží se k nim, doprovod je na místo, kde se stále ještě skrývají ostatní učedníci. Pozdrav se s přítomnými apoštoly. Jejich nálada je zatím zcela jiná než u přichozí dvojice, která je stále plná nadšení z toho, jak jim *hořelo srdce*. Překvapují tě rozpaky přítomných? Zdá se, jako by se báli nejen velerady, ale i oprávněné radosti z Ježíšova návratu, o kterém již mohou z vlastní zkušenosti mluvit Petr a ti dva. Ale zamysli se nad sebou. Nereaguješ i ty s podobnou váhavostí na zprávy těch, kteří *viděli Pána*? Máš nyní možnost přesvědčit se, že nedůvěra a skepse mohou zatemnit zrak dokonce i tehdy, když se Pán osobně vrátí a představí: Ježíš náhle stojí uprostřed nich, a oni se *děsí a jsou plní strachu*.

Proč jste plní strachu? Proč vám to přichází na mysl?

Pokus se upřímně odpovědět na tuto důležitou Ježíšovu otázku. Je to potřebné, aby ses i ty mohl zbavit těch překážek, které ti brání otevřít se dokořán Ježíšovu světlu.

Nepramení to, co ti tak nevhodně *přichází na mysl*, z podvědomého křečovitěho strachu, že bys mohl přijít o svou jistotu, kterou sis samolibě vybudoval, že bys mohl náhle zcela nepokrytě spatřit svou vlastní nepřiznanou krátkozrakost a malost? To všechno je ovoce prastaré lži, se kterou stále přichází had z ráje. Lidská porušenost hříchem je tak velká, že nás činí neschopnými připustit tu nejkrásnější a nejradostnější skutečnost, jakou je opravdová osobní přítomnost Božího Syna. Případá nám to neuvěřitelné, že je vůbec možná láska tak nesmírná. Přitom spoléháme na typicky lidské malicherné zdůvodnění: nepřijímáme to, co se nám nevejde hned napoprvé do našich scvrklých měřítek a představ.

Zapomeň proto na sebe a své jistoty a zkus se zcela spolehnout na samotného Ježíše. *Dotkni se ho a přesvědč se!* Pán ve svém oslaveném těle není vidina ani fantazie, nemá nic společného s magickými představami ani s tajemnými silami ezoterického světa. Když k tobě přichází v Eucharistii, chce ti *ukázat své ruce a nohy*, chce s tebou *jíst u stolu*, abys byl

Ježíš naplnil Písma

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Podívejte se na mé ruce a nohy, vždyť jsem to já!

hluboce přesvědčen o jeho **reálné osobní přítomnosti**. Podívej se zblízka na jeho **skutečné** rány, zahleď se do jeho tváře a naslouchej mu s otevřeným srdcem. Takový pohled a jeho slovo i tobě *otevře mysl, abys porozuměl Písmu*, že všechno to, co je psáno, míří k jedinému vyvrcholení: *Kristus trpěl a třetího dne vstal z mrtvých*. Ta nejvyšší cena Ježíšova utrpení však nespočívá v samotné bolesti, ale především v tom, že je **přijal v pokorné a ochotné poslušnosti**, že se zcela v naprosté důvěře odevzdal svému Otci, který má moc zcela proměnit a nekonečně zhodnotit i to nejbolestnější utrpení a nejpotupnější smrt.

Jedině ve světle jeho utrpení a zmrtvýchvstání se pak můžeš zamyslet nad tím, co Pán rozumí *pokáním na odpuštění hříchů*. Jen při pohledu na Ježíšovy rány pochopíš, že **pokání není břemeno, ale dar**, jedinečný nástroj, který ti umožňuje rozlomit pouta, jež svazují tvou nepokojnou, ustrašenou mysl, tvou malou víru a nedostatečnou důvěru, a prolomit mříž, která tě odděluje od největšího daru, jímž je sám Bůh. Neboj se tedy přijmout uzdravující výzvu k pokání, dovol svému Zachránce, aby vymýtil a třeba i bolestně vyoperoval až do posledního všechny nebezpečné výrůstky, všechny zhoubné nádory, které se v tobě rozbujely, utiskují tě a vysávají. To všechno jsou totiž následky pyšných pokusů *být jako Bůh*⁽¹⁾. Zeptej se Ježíšových učedníků a oni ti dosvědčí, jak bolestný je tento proces, kterým bys nikdy nedokázal projít jen vlastními silami. Proto také k úplnosti svědectví o Božím Synu patří bolestná zkušenost vlastního obrácení.

Jen ti, které Ježíš takto očistí, takže pak skutečně vidí a slyší jeho, mohou přijmout poslání, aby byli *jeho svědky*. Protože každý, kdo říká: „*Poznal jsem ho*“, a *jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy*. Kdo má promlouvat v *jeho jménu*, musí s ním být dokonale zajedno, aby opravdu hlásal Krista a nikoliv sebe, aby lidem přinášel jeho radostnou zvěst

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 3,13–15.17–19

Petr promluvil k lidu: „Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, Bůh našich praotců oslavil svého služebníka Ježíše, kterého jste vy sice vydali a kterého jste se zřekli před Pilátem, ačkoliv on rozhodl, že ho propustí. Vy jste se zřekli Svatého a Spravedlivého, a vyprosili jste si milost pro vraha. Původce života jste dali zabít, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. Já ovšem vím, bratři, že jste to udělali z nevědomosti, a stejně tak i vaši přední muži. Bůh to však dopustil, aby se tak splnilo, co předem oznámil ústy všech svých proroků, že jeho Pomazaný musí trpět. obraťte se tedy a dejte se na pokání, aby vaše hříchy byly zahlazeny.“

2. čtení – 1 Jan 2,1–5a

Moje milé děti! Toto vám píšu, abyste nehřešili. Zhřeší-li však někdo, máme přimluve u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše

Dokončení na str. 5

a nikoliv své vlastní nauky. Ježíš neposílá své učedníky hlásat učené výmysly, nýbrž *pokání na odpuštění hříchů*. obrať se proto především k těm jeho svědkům, kteří se stejně jako on *utrpením naučili poslušnosti*⁽²⁾.

Abys mohl očistit od zhoubné a záporné pýchy, musíš se rozejít také s prostředím, které opanovala pýcha. Sebejistá výřečnost samozvaných učitelů ti může někdy znít sympaticky, jejich způsoby ti mohou imponovat, ale než jim otevřeš své srdce, ptej se po jejich věrohodné legitimaci Ježíšova učedníka. Je to stejná legitimace, jakou se prokazuje sám Pán, který na věky ponese na sobě slavné pečeti, že byl *poslušný až k smrti, a to smrti na kříži*⁽³⁾.

Nezanechalo tvé dnešní setkání s ním a jeho věrnými ve tvé duši zárodek touhy *být jeho věrohodným svědkem*? Pane Ježíši, *otevři mi Písma, učíš, ať moje srdce hoří, když ke mně mluvíš!*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 3,5; ⁽²⁾ srov. Žid 5,8;

⁽³⁾ Flp 2,8; ⁽⁴⁾ srov. Lk 24,32.

Svatý Galdin

V minulém díle seriálu o světcích jsme zmínili, že sv. Walter ze sv. Martina v Pontoise byl jedním z posledních, kdo byl uznán za svatého na základě slavné translace ostatků, a že počínaje rokem 1170 si papež Alexandr III. vyhradil právo kanonizovat pro sebe a své nástupce. Dnešní světec - sv. Galdin - je pro změnu jedním z prvních, koho Alexandr III. takto za svatého ze své moci prohlásil.

Svatý Galdin se narodil ve městě sv. Ambrože - v lombardském Miláně. Rok jeho narození není znám, udává se přelom 11. a 12. století. Pocházel z rodiny della Sala a to byla vcelku příznivě situovaná nižší šlechta. Nevíme toho moc o jeho životě předtím, než se dostal do víru dějin, nevíme ani, zda se na kněžskou dráhu vydal o vlastní vůli, nebo jej k tomu předurčil jeho otec, nebo zda se obě možnosti slily v jedno.

Každopádně víme, že byl arcijáh-nem v roce 1159, kdy zemřel papež Hadrián IV. Při nové volbě 7. září dostal nejvíce hlasů kardinál Roland, který ale papežem být nechtěl. To jeho protikandidát Oktavianus po Petrově primátu tak prahнул, že z něj papežský purpur strhl, a ačkoli mu ho jeden ze senátorů vytrhl z rukou, Oktavianův kaplan přes ramena svého pána přehodil jiný, už připravený purpurový plášť. Scéna dostala komický náboj, poněvadž mu ho přes ramena přehodil opačně. Smích přítomné ovšem záhy přešel, neboť do Svatopetrského chrámu vkročilo vojsko a začalo Oktavianovi holdovat jakožto novému papeži. Spolu s vojáky i někteří duchovní a senátoři.

Roland musel spolu se svými věrnými zmizet, aby si zachránil život. Až 20. září byl přítomnými věrnými kardinály v Nímě nedaleko Říma oficiálně korunován za hlavu církve. Vybral si jméno Alexandr III. Arcijáhen Galdin byl u toho.

Situace ovšem nepřestávala být vážná, Viktor IV., jak si nechal vzdoropapež od své „koronovace“ proradnými kardinály 4. října říkat, nehodlal přihlížet tomu, jak si právoplatně zvolený Alexandr III. nárokuje právo na Petrův stolec. Měl na své straně hodně vlivných lidí, razil totiž cestu benevolence a přivíráni obou očí na různé zlořády, kdežto ctnostný Alexandr III. bazíroval na církevním učení bez ústupků.

Měl na své straně i nejmocnějšího muže tehdejší Evropy - císaře Fridricha Barbarossu, jenž Alexandrovu volbu neuznal a tituloval ho „kancléřem Rolandem“. Oblehl proto mocné město Milán, které ústy svých církevních představitelů stálo za Alexandrem III. Galdin, důvěrník arcibiskupa Umberta I. de Pirovano, dokonce věrnost papeži deklaroval veřejně. Fridrich Milán i s pomocí českých oddílů, které se zde nechvalně vyznamenaly svou krutostí, roku 1162 dobyl a srovnal ho se zemí. Galdin „nepřevlékl kabát“, ale spolu se svým arcibiskupem následoval Alexandra III. do dobrovolného exilu. V něm Umberto roku 1166 zemřel. Alexandr, jehož Galdin následoval postupně do Francie, na Sicílii a do Říma, jmenoval věrného arcijáhna Umbertovým nástupcem a osobně ho na arcibiskupa vysvětil. Rok předtím mu dokonce udělil kardinálský klobouk, přičemž za titulární kostel, který každému kardinálovi přináležel, mu určil římskou baziliku sv. Sabiny.

Milán přivítal Galdina při jeho pozdějším návratu jako ztraceného syna. Když vjížděl do města, přišlo mu naproti snad

Svatý Galdin

celé město. Přijížděl sem nejen jako nový arcipastýř, nýbrž i jako papežský legát pro celou Lombardii. Galdina čekalo množství práce, Lombardie i samotný Milán byly po válkách s Barbarossou, kterého se podařilo z Lombardie vystrnadit, povážlivě zpustošeny. Pustil se hned do práce. Mnoho kostelů a klášterů bylo v troskách, stejně jako nespočet domů, takže tisíce lidí neměly kde bydlet. O ty se snažil Galdin postarat v první řadě, zakládal tudíž útulky a špitály, určené i pro ty, kteří byli postiženi některou z chorob, které šly v patách válečným střetům. Pomáhal hojně i těm, kteří skončili ve vězení za nesplacené dluhy - vyplácel je, aby se mohli dostat na svobodu. Přípomínkou jeho charitativní činnosti je tzv. „chléb sv. Galdina“, rozdáváný chudým a vězňům. Galdin ve své době totiž rozjel monumentální potravinovou výpomoc těm, kteří při válkách přišli o vše. „*Iste tady jen proto, abyste sloužili chudým,*“ říkával svým správcům.

Zároveň bylo potřeba udržet, resp. napravovat poklesky všeho druhu, které se taktéž vyrojily jako nutné zlo spjaté s válčením. Usiloval o čistotu víry a vypořádával se s heretickými proudy, jež v Lombardii nacházely živnou půdu. Jmenoval několik nových biskupů, např. v Turíně, Cremoně, Bressii či Vercelli, a vybíral přitom muže, jimž mohl důvěřovat; zároveň sesadil všechny kněze, které vysvětil a na jejich posty dosadil vzdoropapež Viktor IV. Arcibiskup Galdin tak obnovil víru, stejně jako obnovoval pobožené chrámy, mnohé i díky pomoci milánských šlechticů, jež na výstavbu svatostánků věnovaly klenoty zachráněné před drancováním císařských vojsk.

Zemřel 18. dubna 1176 ve chvíli, když před naplněnou milánskou bazilikou sv. Tekly pronášel kázání namířené proti albigenským. Pohřben byl přímo pod hlavním oltářem milánské katedrály.

V roce 1847 postavili Milánští podél vstupní cesty tři triumfální oblouky věnované třem svým největším arcibiskupům. Jeden je zasvěcen sv. Ambrožovi, druhý sv. Karlu Boromejskému a třetí sv. Galdinovi.

Přídomek „svatý“ nosí díky Alexandru III., jenž mu ho během svého pontifikátu udělil jako jednomu z prvních, jak již bylo uvedeno výše.

O lakomství

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

K vyléčení této nemoci navrhli mniši drastickou, ale velmi účinnou metodu: meditaci o smrti. Ať už člověk na tomto světě hromadí jakkoli mnoho statků, jedním jsme si naprosto jisti: do rakve si je nevezme. Majetek si s sebou odnést nemůžeme. Zde se ukazuje nesmyslnost této neřesti. Pouto vlastnictví, které s věcmi budujeme, je jen zdánlivé, protože nejsme pány světa: tato země, kterou milujeme, ve skutečnosti není naše a pohybujeme se po ní jako cizinci a poutníci (srov. Lv 25,23).

Tyto prosté úvahy nám dávají nahlédnout do pošetilosti lakomství, ale také do jeho vnitřního smyslu. Je to snaha zahnat strach ze smrti: hledá jistoty, které se ve skutečnosti rozpadnou v okamžiku, kdy je uchopíme. Vzpomeňme na podobnost o pošetilem člověku, kterému statek nabídl hojnou úrodu, a tak se ukolébal myšlenkami, jak zvětšit svou zásobárnu, aby do ní vložil celou svou úrodu. Ten muž si vše propočítal, naplánoval do budoucna. Nepočítal však s nejjistější veličinou života: se smrtí. „Bláhový člověče,“ říká evangelium, „právě této noci

bude tvůj život vyžádán. A co sis připravil, či to bude?“ (Lk 12,20)

V jiných případech nám tuto službu prokazují zloději. I v evangeliích mají pěknou řádku výstupů, a přestože je jejich jednání odsouzeníhodné, může se stát spásitelným varováním. Právě to káže Ježíš v horském kázání: „Neshromažďujte poklady na zemi, kde je ničímol a rez a kam se zloději dobývají a kradou; ale shromažďujte poklady v nebi, kde je mol ani rez neničí a kam se zloději nevloupají a nekradou tam.“ (Mt 6,19–20) Ve výpravě pouštních otců se zase mluví o jakémsi zloději, který překvapí mnicha ve spánku a ukradne mu těch pár věcí, které měl v cele. Když se mnich probudí, vůbec ho neznepokojuje, co se stalo, vydá se po zlodějově stopě, a jakmile ho najde, místo aby si vzal ukradené věci, předá mu těch pár zbývajících věcí se slovy: „Tohle sis zapomněl vzít!“

My, bratři a sestry, můžeme být pány věcí, které vlastníme, ale často se stává opak: jsou to ony, kdo nakonec vlastní nás. Někteří boháčů už nejsou svobodní,

nemají čas ani na odpočinek, musí se ohlížet přes rameno, protože hromadění majetku si žádá i jeho opatrování. Jsou stále znepokojeni, protože dědictví se buduje s velkým potem, ale může v okamžiku zmizet. Zapomínají na hlásání evangelia, které netvrdí, že bohatství samo o sobě je hříchem, ale rozhodně je přítěží. Bůh není chudý: je Pánem všeho, ale – píše svatý Pavel – „z bohatého, kterým byl, se stal chudým kvůli vám, abyste vy zbohatli jeho chudobou“ (2 Kor 8,9).

To je to, čemu lakomec nerozumí. Mohl být zdrojem požehnání pro mnohé, ale místo toho sklouzl do slepé uličky bída. A život lakomce je pak ošklivý: Vzpomínám si na případ jednoho pána, kterého jsem znal v jiné diecézi, byl to velmi bohatý člověk a měl nemocnou matku. Byl ženatý. A bratři se střídali v péči o maminku a maminka si ráno dávala jogurt. Ráno jí dával půlku, aby jí odpovědne dal druhou půlku a ušetřil půlku jogurtu. Taková je lakota, taková je připoutanost k majetku. Pak tento pán zemřel a komentáře lidí, kteří přišli na smuteční hostinu, byly následující: „Ale vždyť vidíte, že ten člověk u sebe nic nemá: všechno tu nechal.“ Ale pak, tak trochu posměšně, říkali: „Ne, ne, nemohli zavřít rakev, protože si chtěl všechno vzít s sebou.“ To ostatní rozesměje, ta lakota: že nakonec musíme dát své tělo, svou duši Hospodinu a všechno musíme opustit. Buďme pozorní a štedří: štedří ke všem, zvláště k těm, kteří nás nejvíce potřebují. Děkuji.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, když zachováváme jeho přikázání. Kdo tvrdí: „Znám ho“, ale jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda. Kdo však jeho slovo zachovává, v tom je Boží láska opravdu přivedena k dokonalosti.

Evangelium - Lk 24,35–48

Dva učedníci vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba. Když o tom mluvili, stál on sám uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám!“ Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: „Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se

mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.“ A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy. Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili. Proto se jich zeptal: „Máte tady něco k jídlu?“ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl. Dále jim řekl: „To je smysl mých slov, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi: že se musí naplnit všechno, co je o mně psáno v Mojžíšově Zákoně, v Prorocích i v Žalmech.“ Tehdy jim otevřel mysl, aby porozuměli Písmu. Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých a v jeho jménu bude hlásáno obrácení, aby všem národům, počínajíc od Jeruzaléma, byly odpuštěny hříchy. Vy jste toho svědky.“

Maria a zmrtvýchvstání

Ve velikonoční době se křesťanské společenství obrací na Marii tím, že ji vyzývá k radosti: „Raduj se, nebes Královno, aleluja!“ Vzpomíná tak na radost, kterou prožívala Maria po Ježíšově zmrtvýchvstání, a prodlužuje tak dobu radosti, kterou jí zvěstoval anděl, když se stala příčinou radosti celého lidského pokolení.

Po uložení Ježíše do hrobu zůstala Maria sama, aby v sobě uchovávala plamen víry a připravila se na nejradostnější a nepřekvapivější zvěst o zmrtvýchvstání. Očekávání prožívané o Bílé sobotě je nejvyšším bodem víry Matky Páně: v temnotě, která zahalila celý vesmír. Odevzdala se zcela Bohu, Pánu života, a očekávala splnění božských zaslíbení.

Evangelia hovoří o různých zjeveních Zmrtvýchvstalého, nikoliv však o Ježíšově setkání s jeho Matkou. Toto mlčení nemůže vést k závěrům, že Kristus se Marii neukázal; naopak, je pro nás výzvou, abychom hledali důvody, proč tomu tak v evangeliích je. Za jeden z předpokladů takového „opomenutí“ by bylo možno pokládat odůvodněnou skutečnost, že to, co bylo nutné pro naši vědomost ve věci spásy, bylo svěřeno slovu *vyvolených Božích svědků*, tj. apoštolů, kteří pak s *velkou silou* vydávali svědectví o zmrtvýchvstání Páně. Dříve než se ukázal Zmrtvýchvstalý zbožným ženám, aby jim při tom uložil vnitrocírkevní posláním: „*Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje, tam mě uvidí.*“ (Mt 28,10)

Jestliže autoři Nového zákona nemluví o setkání Matky se zmrtvýchvstalým Synem, bylo tomu snad proto, že takové svědectví by mohlo být ze strany těch, kteří

Alexandr Andrejevič Ivanov (1806-1858):
Zjevení Krista Marii Magdaleně

popírají Pánovo zmrtvýchvstání, považováno za příliš zaujaté, a tedy nevěrohodné. Evangelia naopak uvádějí malý počet Ježíšových zjevení, který určitě není úplný, pokud jde o čtyřicet dní po Velikonicích. Svátý Pavel připomíná zjevení *více než pět stům bratří najednou* (1 Kor 15,6). Jak zdůvodnit, že tento všeobecně známý fakt evangelisté neuvádějí, i když byl nesporně výjimečný?

Je to evidentní znamení, že jiná zjevení Zmrtvýchvstalého, mezi značným počtem notoricky známých zjevení, nejsou zaznamenána. Jak by mohla zůstat svatá Panna, přítomná v prvním společenství mezi učedníky, vyloučena z počtu těch, kteří potkali jejího božského Syna zmrtvýchvstalého?

Je dokonce oprávněné domnívat se, že Maria byla první osobou, které se Ježíš po zmrtvýchvstání ukázal. Nemohla její nepřítomnost mezi ženami, které šly za úsvitu ke hrobu, právě představovat náznak skutečnosti, že se již setkala s Ježíšem?

Tato úvaha by mohla být potvrzena také tím, že prvními svědky zmrtvýchvstání byly podle Ježíšovy vůle právě ty ženy, které zůstaly věrně u paty kříže, a tedy i pevné ve víře.

Jedné z nich, Marii Magdaleně, svěruje totiž Ježíš poselství, aby je předala apoštolům. I tato okolnost souhlasí s předpokladem, že Ježíš se ukázal nejdříve své Matce, která zůstala nejvěrnější a ve zkoušce zachovala neporušenou víru.

Konečně charakter jedinečné a zvláštní přítomnosti svaté Panny na Kalvárii a její dokonalá jednota se Synem v utrpení kříže vyzvedávají, jak se zdá, i její zcela jedinečnou účast na tajemství zmrtvýchvstání. Jelikož je obrazem a vzorem církve, která očekává Zmrtvýchvstalého a která se s ním setká v průběhu velikonočních zjevení ve skupině učedníků, zdá se zcela rozumné mít za to, že Maria měla kontakt se zmrtvýchvstalým Synem, aby se mohla těšit v plnosti z velikonoční radosti. Když Maria uvítala zmrtvýchvstalého Ježíše, byla znamením očekávání lidstva, které doufá, že jednou dosáhne svého plného uskutečnění skrze své zmrtvýchvstání.

ALELUJA - CHVALME PÁNA

*Máš k tomu všechny důvody,
neboť Zmrtvýchvstalý
k tobě hovoří:*

Já jsem ten, který je Nejvyšší.

Já jsem ten, kterého miluješ.

Já jsem ten, z něhož se raduješ.

Já jsem ten, jemuž sloužíš.

Já jsem ten, po kterém toužíš.

Já jsem ten,

kteřý naplňuje tvé touhy.

Já jsem tvé VŠECHNO.

Jelikož je tomu skutečně tak,

očekává Pán od tebe

radostnou službu.

Proto nesmíš zahrabat

dar veselé myslí,

musíš námahy a strádání

snášet s veselím,

proto se musíš stále snažit

o slunnou pohodu,

proto dej duchu radosti

načerpánému u Boha

přetékat na druhé.

Velmi dobře se pro tebe hodí

následující modlitba:

„Ó Pane, chci vždy konat to,

co ode mne chceš - s radostí.

Chci snášet to, co na mě sešleš -

s radostí.

Chci pracovat a působit - v radosti.

Chci jít za tebou,

kamkoliv mě voláš - s radostí.

Osvěcuj mě a posiluj mě v tom.

Především však udržuj ve mně

svou radost. Amen.“

Podle -sks- 16/2003

Z archivu redakce

V Evropě vzrostl dovoz zbraní

Roberto Paglialonga, *L'Osservatore Romano*

Výzvy k mezinárodnímu odzbrojení, které zaznívají z mnoha stran, a to nejen dnes, nejsou dostatečné. Zbrojení zůstává „byznysem“ – jak se říká s chladnou manažerskou logikou, expandujícím odvětvím. A to častokrát na úkor těch nejzranitelnějších a nejbezbrannějších lidí, což je skutečnost, k níž bezpochyby přispívají i dva probíhající konflikty na Ukrajině a v Gaze. Konstatují to údaje výroční zprávy *Sipri (Stockholmský mezinárodní institut pro výzkum míru)* o globálních obchodních tocích v obranném sektoru za období 2019–2023.

Působivý je skok v Evropě, včetně Ukrajiny, která – v období zahrnujícím začátek invaze vojenských sil Ruska – téměř zdvojnásobila svůj dovoz zbraní. V pětiletém období činí nárůst dokonce 94 %, přičemž Kyjev vede (23 % celkových evropských příjmů zbraní) poté, co mu je v roce 2022 začalo dodávat nejméně 30 zemí na podporu proti ruskému útoku. Je to číslo, které Evropa „udrží i v budoucnu na vysoké úrovni“, vysvětluje Pieter Wezeman, vedoucí výzkumný pracovník programu vojenského dovozu/vývozu *Sipri*, vzhledem k objednávkám špičkových platform „včetně téměř 800 bojových letounů a vrtulníků“.

V oblasti vývozu jsou rekordmany v růstu především Itálie a Francie: první jmenovaná země dosahuje v intervalu 2019–2023 plus 86 %, zatímco druhá plus 47 %. Ostatní země starého kontinentu, jako je Německo, Španělsko a Velká Británie, naopak ztrácejí půdu pod nohama a zakázky. Řím se tak stává šestým největším vývozcem výzbroje po USA, Francii, Rusku, Číně a Německu, přičemž jeho podíl na trhu se zdvojnásobuje z 2,2 na 4,3 %: mezi hlavní odběratele (v tomto pořadí) patří Katar, Egypt a Kuvajt.

Významný je dopad krize na Blízkém východě. „Některé státy v oblasti Perského zálivu dovezly velké objemy zbraní, které mají být použity proti hutijským milicím a jako protiváha vlivu Íránu,“ zdůrazňuje Zain Hussain, výzkumný

pracovník společnosti *Sipri*. Hlavním dodavatelem zbraní v regionu jsou Spojené státy americké (52 %, přičemž 69 % končí v Izraeli). Následují Francie (s 12 %), Itálie a Německo.

Celkově Washington zvýšil svůj vývoz v tomto sektoru o 17 %, zatímco vývoz Moskvy se snížil na polovinu (minus 53 %), a to i v důsledku sankcí. USA dodaly zbraně 107 státům, což je více než v předchozích pěti letech a mnohem více než kterýkoli jiný vývozcce zbraní. „Washington v této oblasti posílil v době, kdy je jeho ekonomická a geopolitická dominance zpochybňována nově vznikajícími mocnostmi,“ komentuje Mathew George, ředitel programu *Institutu pro transfer zbraní*. Rusko naproti tomu ztratilo objemy vývozu i zákazníky: v roce 2019 prodávalo do 31 zemí, v roce 2023 do 12 zemí. 68 % vývozu těžkých zbraní Kremlu směřuje do Asie a Oceánie: 34 % do Indie, 21 % do Číny.

Stále větší tok zbraní směřuje na Východ: 37 % světového dovozu připadá na země Asie a Oceánie, a to do té míry, že region Indického a Tichého oceánu (Indo-Pacifik) zůstává oblastí s největším objemem dovozu. Nachází se zde šest z deseti největších světových dovozců: Indie, která je ve věčném napětí s Islámábádem a Pekingem, je v čele (plus 4,7 %), následovaná Pákistánem, Japonskem, Austrálií, Jižní Koreou a Čínou, přičemž poslední jmenovaná země dosáhla snížení o 44 % nahrazením dovážených zbraní (většinou z Ruska) systémy vyráběnými přímo doma.

Nejedná se tedy o zastavení vojenských výdajů ze strany Pekingu, ale spíše o úpravu kurzu v očekávání 7,2 % nárůstu výdajů v roce 2024. A právě Čína je s 19 % hlavním dodavatelem vojenských dodávek africkým státům, čímž předstihla Rusko.

A konečně Japonsko a Filipíny v daném období zvyšují dovoz zbraní o 155, resp. o 105 %.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

BISKUP PAVEL POSÁD POŽEHNAL TZV. PAŠIJOVÝ BETLÉM

Obří šestimetrový pašijový, postní nebo také velikonoční betlém řezbářů Šedinových z Bechyně 21. března 2024 požehnal pomocný českobudějovický biskup Pavel Posád.

Více než dvě stovky postav zahrnuje tzv. pašijový betlém v Bechyni na Tábořsku, který je jediný svého druhu v Česku. Rodina řezbářů Šedinových na něm pracuje od roku 2016. Zatím stále není dokončený a počet postav ještě poroste.

Veřejnosti bude scénická expozice s více než dvěma stovkami postavíček, které vyřezávali z lipového dřeva ve své dílně otec Karel a syn Libor Šedinovi, k dispozici do neděle 3. listopadu 2024 denně od 10 do 17 hodin. Výstavu lze navštívit v Bechyni na adrese U Stadionu 356.

Zdroj: www.ceskenoviny.cz
(Redakčně upraveno)

Čistota a majetek

Na začátku svého veřejného působení si chtěl náš Pán získat apoštoly zázraky, učením a naplněním proroctví, aby předešel vnějšímu tlaku a přirozenému odporu lidí, kteří by ho nepřijali jako trpícího Služebníka. I když mu byli oddáni a přijali ho jako Mesiáše a Božího Syna, zdráhali se přijmout myšlenku ukřižování, ačkoliv jim řekl, že po něm bude následovat vzkříšení. Byli jako děti, když si hrají na indiány a každé chce být náčelníkem. Temnota, do níž je vtáhla jeho smrt, jen dokazovala, jak málo byli připraveni na tragédii kříže. Není divu, že Ježíš jim nevyprávěl častěji o svém kříži; i to málo, co slyšeli, nechtěli slyšet, anebo tomu nerozuměli.

„Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli.“ (Jan 16,12)

Aby Spasitel připravil jejich duše na své celoživotní dílo a naznačil podmínky vstupu do svého království, kromě ostatních věcí se zaměřil zejména na čistotu a chudobu. Nekontrolovaná pohlavnost se může proměnit v chlípnost a nekontrolovaná touha po majetku se může změnit v chamtivost.

ČISTOTA

Téma čistoty otevřeli farizejové, kteří se ho zeptali, zda je správné, aby muž z jakéhokoliv důvodu propustil svoji manželku. Důvodem otázky byla diskuze mezi dvěma soupeřícími školami židovské teologie, mezi školou Hillela a Šamaje. Jeden směr prosazoval, že příčinou rozvodu může být i banální věc; podle druhé školy byl rozvod přípustný jedině tehdy, pokud byl dokázán těžký hřích. Otázku komplikovala rovněž praxe, neboť rozvod byl v té době běžný. Římané, kteří v zemi vládli, se rozváděli otevřeně a vyzývavě. Vládce Herodes žil se ženou svého bratra a Jana Křtitele to stálo život.

Spasitel v odpovědi potvrdil to, co platilo o vztahu manžela a manželky od počátku.

„Takže již nejsou dva, ale jeden. A proto co Bůh spojil, člověk nerozlučí!“ (Mt 19,6)

Když učedníci slyšeli Pánovo vyjádření v této věci – ačkoli někteří z nich byli pravděpodobně ženatí a Petr určitě – přešli do opačného extrému a řekli:

„Pak je lépe se neženit.“ (Mt 19,10)

Jelikož se v některých manželstvích vyskytují cizoložství, podle Spasitele musí být i takoví lidé, kteří by tuto nerovnováhu vyvažovali sebezáporem. Existuje-li nadměra tělesnosti, musí zde být tací, kteří se zřeknou i dovolených tělesných radostí. Vládne-li nepořádek v honbě za majetkem, musí zde být tací, kteří budou dobrovolně chudí. Pokud jsou lidé pyšní, musí zde být i tací, kteří nebudou trvat na svých právech, ale budou přinášet zadostiučinění za hříchy pýchy jiných.

Pán řekl apoštolům, aby si nemysleli, že je lépe neženit se:

„Ne všichni pochopí to slovo; jen ti, kterým je to dáno. Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.“ (Mt 19,11-12)

Celibát doporučuje jako moudřejší cestu, ale nežádá ji od většiny. Později Petr opustil svoji manželku, aby mohl ohlašovat evangelium. Když Pán radil celibát, je velice pravděpodobné, že učedníci jeho radu nevztahovali na sebe, spíše měli

Ct. Fulton J. Sheen

námítky vůči Pánově přisnosti v této oblasti, že by to mohlo bránit lidem vstoupit do manželství. Jeho odpověď naznačila, že porozuměli, kam míří. Učedníci si neuvědomovali, k jakým obětem povolával Kristus lidi pro své království. Ten, který založil společenství lidí a znal naléhavost pohlavního pudu, vytvořil prostor pro ty, kdo budou chtít žít v celibátu. Někteří se narodili jako eunuchové, jiní se sami mylně učinili neschopnými manželství jako Origenes, je zde však i třetí skupina lidí, kteří se zřekli tělesných radostí

Pravé štěstí

Dopis sv. Bernadetty Soubirousové sestře Marii

Moje milá dobrá Marie, začínám svůj dopis přáním štěstí v novém roce pro Tebe i pro Josefa. Pro pozemské lidi spočívá štěstí v radovánkách a bohatství. Ale to není nic z toho, co Vám od Pána pro Vaše štěstí vyprošuji, protože pravé štěstí spočívá v tom, že plníme Boží a církevní příkázání. Prosím Pána a Nejsvětější Pannu o milost pro Vás, abyste tak dobře, jak je možno, plnili příkázání. Vy víte, že jen v tom spočívá pravé štěstí pro tento i pro budoucí život. Moje nejnroučnější přání je, abyste byli dobří a horliví křesťané.

Nedělej si starosti o mé zdraví. Daří se mi dobře.

Nezapomeň vyřídít mé novoroční pozdravy mým drahým přítelkyním, mým tetám a řekni jim mnoho hezkých a laskavých slov. Pozdrav naši malou rodinu a dej jim mým jménem políbení. Děkuji Tobě a Josefovi za předměty, které jste mi laskavě poslali. Jedna Tvoje sestřenice byla tak dobrá, že mi poslala máslo a marmeládu. Poděkuj jim srdečně mým jménem. Jmenuje se Jeanetta.

Dej o sobě co nejdříve vědět. Na shledanou, mé drahé sestry. Svěřuji Vás Nejsvětějším Srdcím Ježíše a Marie.

*Sestra Marie Bernarda Soubirousová
Nevers, 28. prosince 1874*

nikoliv v důsledku fyzické neschopnosti, ale kvůli duchovním radostem se svou vůlí rozhodli pro sebezápor a odříkání. To jsou ti, kdo se rozhodli zůstat panici pro Boží království. Na základě tohoto učení svatý Pavel později napsal:

„Já bych však chtěl, abyste neměli starosti. Svobodný se stará o věci Páně, jak by se líbil Bohu, ale ženatý se stará o světské věci, jak by se zalíbil ženě, a je rozpolcen.“ (1 Kor 7,32-33)

Manželství si zaslouží úctu. Spasitel neřekl, že by manželství potlačovalo smysl pro duchovno, anebo že by překáželo ve vztahu člověka k Bohu; ale v panickém anebo panenském stavu si ho duše vybírá jako jedinou Lásku.

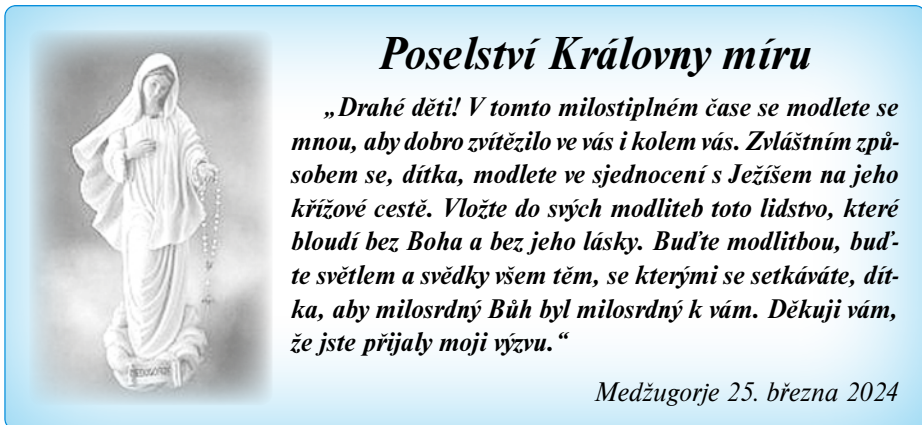
MAJETEK

Jako je pohlavnost Bohem daný pud pro zachování lidského rodu, tak touha po majetku jako snaha člověka přežít, je přirozeným právem potvrzeným přirozeným zákonem. Člověk je svobodný vnitřně, protože může o své duši říci, že je jeho; a je svobodný navenek, protože může rovněž svůj majetek nazvat svým. Vnitřní svoboda je založena na skutečnosti, že „já jsem“, vnější svoboda na skutečnosti, že „já mám“. Tak jako tělesná nezřízenost vyvolává žádostivost – neboť žádostivost je sex na nesprávném místě, jako špína je určitá látka na nesprávném místě –, rovněž nezřízená touha po majetku se může proměnit v chamtivost, lakomství a kapitalistickou agresi.

Náš Pán chtěl, aby byly lakomství a sobectví odčiňovány, napravovány a vyváženy, a proto dal apoštolům druhou lekci o sebeobětování. Příležitost k první lekci o čistotě dala otázka farizejů o manželství; příležitostí k druhé lekci zase otázka mladého muže. Pán měl možnost získat ho za svého následovníka; ale když vzpomněl kříž, ztratil ho. Mladý muž chtěl vavřín, ale cena byla příliš vysoká. Byl příliš bohatý a zaměstnaný v synagoze. Svoji touhu připojit se k Pánu projevil tehdy, když příběhl k němu a padl Ježíšovi k nohám. O jeho upřímnosti nelze pochybovat; jeho otázka totiž zněla:

„Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“ (Mt 19,16)

Nepřišel jako Nikodém v noci, ale otevřeně vyznal Mistrovu dobrotu. Mladý muž věřil, že není moc daleko od krásy

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto milostiplném čase se modlete se mnou, aby dobro zvítězilo ve vás i kolem vás. Zvláštním způsobem se, dítko, modlete ve sjednocení s Ježíšem na jeho křížové cestě. Vložte do svých modliteb toto lidstvo, které bloudí bez Boha a bez jeho lásky. Buďte modlitbou, buďte světlem a svědky všem těm, se kterými se setkáváte, dítko, aby milosrdný Bůh byl milosrdný k vám. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

Medžugorje 25. března 2024

věčného života, ale potřeboval nějaké další instrukce a poučení. Spasitel poukázal na to, že lidé vždy toho věděli dost, ale ne vždy dělali dost. A aby mladík neměl mylnou představu o dobrotě, Pán se ho otázal:

„Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.“ (Mk 10,18)

Pán neměl nic proti tomu, že ho mladý muž nazval dobrým, ale nechtěl, aby ho považoval jen za dobrého učitele. Mladý muž ho oslovil jako velkého učitele, ale stále jen jako člověka; uznal jeho dobrotivost, avšak zůstal stále pouze na lidské úrovni. Kdyby byl Ježíš pouhým člověkem, neměl by nárok na titul podstaty dobra.

V Ježíšově odpovědi bylo ukryto potvrzení jeho božství. A proto vyzval mladého muže, aby otevřeně vyznal: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha.“

Mladý muž přiznal, že zachovává příkázání od svého mládí. Tehdy se Pán na něho podíval s láskou. Když se mladý muž zeptal:

„Co mi ještě schází?“ (Mt 19,20)

Pán odpověděl:

„Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ (Mt 19,21)

Heinrich Hofmann (1824-1911):
Kristus a bohatý mládenec

Tady nešlo o odsouzení majetku, stejně jako v předcházejícím dialogu nešlo o odsouzení manželství. Šlo o vyšší dokonalost, než je dokonalost lidská. Jako muž smí opustit svoji manželku, může opustit také svůj majetek. Kříž bude žádat, aby se lidé zřekli toho, co jim je nejdražší, a aby se spokojili s pokladem v Božích rukou. Někdo by se mohl zeptat, proč Pán žádal takovou oběť. Spasitel dovolil celníkovi Zacheovi, aby si ponechal polovinu svého majetku; Josef z Arimatie se po vzkříšení popisuje jako bohatý člověk; také Ananiášův majetek byl jeho vlastní; Pán byl na hostině svých bohatých přátel v Betánii. Ale zde zazněla otázka mladého muže, který se zeptal, co si žádá cesta dokonalosti. Když mu Pán předložil obvyklý způsob spásy zachováváním příkázání, mladíka neuspokojil. Hledal něco dokonalejšího; když mu však předložil cestu dokonalosti, odmítl ji:

„Když mladík uslyšel to slovo, smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.“ (Mt 19,22)

V lásce k Bohu jsou stupně, od základního až po heroický. Základní stupeň představuje zachovávání příkázání; heroický vyžaduje odříkání a dobrovolné přijetí kříže chudoby. Mladíkova horlivost se najednou vytratila; ponechal si svůj majetek, a ztratil toho, který mu chtěl dát kříž. Ačkoli si mladý muž zachoval majetek, v Písmu stojí, že odešel „zarmoucen“.

Když mládenec odešel, Pán řekl svým apoštolům:

„Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství! ... Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“ (Mk 10,23.25)

Potom se Pán obrátil ke svým následovníkům, které povolal na cestu dokonalosti, a využil tuto událost k rozhovoru o ctnosti chudoby. Právě tak, jako předtím byli učedníci zvědaví, zda se má muž ženit anebo žena vdávat, nyní byli zvědaví, zda někdo může být spasen. Užasli se ptali:

„Kdo tedy může být spasen?“ (Mk 10,26)

Kdo ví, co za myšlenky kolovaly v hlavě apoštola, který bral peníze z pokladničky pro chudé. Učedníci si zřejmě stejně tak mysleli, že bohatství je spojeno s nebeským požehnáním, tak jako v moderních dějinách není nouze o ty, podle nichž se Boží obliba pozná na základě ekonomické prosperity. Říká se, že bohatí se dostávají na vrchol, protože jim Bůh žehná, a chudí jsou dole, protože v nich Bůh nenašel zalíbení. Když nyní zaznělo, že bohatství je překážkou Božího království, byl to jen výraz pro „pohoršení kří-

že“. Apoštolové věděli, že se vzdali svých člnů a sítí – nebylo toho moc, ale přece –, avšak nebyli ještě dostatečně osvobozeni od chamtivosti.

Toto Boží slovo znepokojovalo jejich svědomí a začali přemýšlet o spáse; proto se při poslední večeři každý zeptá: „Jsem to snad já?“ Když se na ně upřely Boží oči, přemýšleli o stavu své duše. Božský Mistr jim neřekl, že se soudí příliš přísně. Na otázku o spáse jim odpověděl:

„U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“ (Mt 19,26)

Bylo by příliš tvrdé říci, že člověk není schopen spasit se, stejně jako velbloud není schopen projít uchem jehly; neboť u Boha je vždy nějaká možnost.

Petr, znovu jako mluvčí apoštolů, žádal bližší vysvětlení tohoto ekonomického problému, který byl spojen se zřeknutím se majetku. Slyšel vyprávět Pána o velké

odměně pro ty, kdo se rozhodli následovat ho. Oni zanechali své rybářské sítě a následovali ho, proto se Petr ptá:

„Hle, my jsme opustili všechno a šli jsme za tebou! Co tedy budeme mít?“ (Mt 19,27)

Apoštolové určitě nezanechali tolik, kolik by byl zanechal onen mladý muž; jenže nezáleží tak na množství toho, co člověk opouští, ale na tom, že opouští všechno. Velkorysost se neměří tím, co člověk dal, ale tím, co člověk opustil. Ani v jednom případě člověku nezůstane nic. Ti, kdo si vybírají Krista, musí si ho vybrat pro něho samého, nikoliv pro odměnu. Až když se mu zcela oddají na cestě následování, začne mluvit o odměně. Nejprve ukázal na kříž, teď hovoří o slávě, která bude jeho nevyhnutelným důsledkem:

„Amen, pravím vám, až se Syn člověka při obnovení všeho posadí na trůn své slávy, tehdy i vy, kteří jste mě následovali, used-

Arcibiskup Josef Nuzík: „Hlas obětí je pro mě důležitý“

Modlitba, společná diskuze a individuální rozhovory tvořily náplň setkání, při kterém se arcibiskup Josef Nuzík v den pouti k Panně Marii Bolestné, v pátek 22. března 2024, sešel v Kroměříži s oběťmi zneužívání v církvi a mimo jiné se jim za utrpěnou bolest omluvil.

Setkání zahájila odpolední adorace v křesťanské kapli kostela sv. Mořice, při které zněla slova křížové cesty, připravené jednou obětí zneužívání. „Při setkání se ženami jsi chtěl, aby pochopily, nad čím skutečně mají plakat, a já chci, aby biskupové a kněží pochopili, že oběti mají nárok cítit hněv a nejistotu, že i skvělý kněz může být pachatelem a jeho skvělá pověst obětím brání jeho skutky oznámit... Ty ses na kříži cítil opuštěný svým Otcem, a já se cítila opuštěna i tebou a zdálo se mi, že cenný je pro tebe jen tvůj kněz a já nejsem víc než jeho bezcenná hračka...“ neslo se kapli.

Během mše svaté arcibiskup Nuzík připomněl, že smyslem setkání je prosit za ty situace, kdy zejména v církvi došlo k sexuálnímu zneužití nebo zneužití moci. „Stojíme pod křížem jako Maria a ukazujeme Ježíši Kristu svou bolest. Není to prázdné gesto a nechceme tím ani říct, že nic víc se už nemusí dě-

lat. Je to přiznání, že na všechno nestačíme, a prosba, aby ti, kdo tuto bolest působí, pochopili,“ zmínil ve své promluvě a s odkazem na slova prvního čtení dodal: „Svatý Pavel se ptá, kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy, a odpovídá, že vůbec nic a nikdo. Bolest zneužívání vede člověka k osamocení, a proto chceme prosit, aby nikoho neodloučila od Kristovy lásky a od bratří a sester.“ V závěru bohoslužby se pak jménem církve omluvil všem obětem a povzbudil k odvaze a otevřenosti všechny, kdo zneužívání prožili, aby se nebáli o něm hovořit.

Pozvání k následnému večernímu setkání v prostorách svatomořické fary přijala asi desítka osob – nejen z olomoucké arcidiecéze, ale i ze vzdálenějších míst. Přítomen byl také zástupce z „Někdo Ti uvěří“, který představil činnost tohoto spolku a jeho pomoc obětem zneužívání v církvi. Na rozdíl od minulého setkání, které se uskutečnilo v polovině září loňského roku na Velehradě, byli přítomni také zástupci interdiecézního soudu v Olomouci, kteří se případy zneužívání zabývají. Přítomným stručně představili vývoj v této oblasti.

„Diskutující se ptali na informovanost v běžících kauzách a požadovali, aby se

závěry případů, které jsou živé, byly vždy seznamovány dotyčné farnosti, a také aby ten, kdo žádost o prošetření podává, byl průběžně informován o vývoji případu,“ shrnul arcibiskup Nuzík a dodal: „Setkání tak bylo oboustranně přínosné, protože já jsem se svými spolupracovníky mohl objasnit, jak tyto procesy probíhají, a naopak jsme si mohli vyslechnout, co bychom podle těch, kdo se se zneužíváním setkali, mohli zlepšit.“

Po asi hodinové společné diskuzi pak mohli účastníci využít také nabídky k individuálním rozhovorům s arcibiskupem i zástupci církevního soudu. Ještě předtím ale arcibiskup Nuzík zdůraznil, že další setkání tohoto druhu by se mělo uskutečnit opět v září na Velehradě a že je vedle toho nadále k dispozici každému, kdo by s ním o těchto věcech chtěl hovořit.

„Kdokoli se nechce nebo nemůže zúčastnit modlitebních setkání, má možnost domluvit si na arcibiskupství schůzku se mnou. Já mu budu rád naslouchat, protože hlas obětí je pro mě důležitý.“

Zdroj: Arcibiskupství olomoucké
(Redakčně upraveno)

nete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct pokolení Izraele.“ (Mt 19,28)

Povzbuzoval je, aby se těšili na velkou obnovu, na nový Boží pořádek. Syn člověka, který měl na zemi svůj kříž, bude prožívat slávu v nebi.

Co se týká apoštolů, měli být základními kameny tohoto nového pořádku. Izrael byl založen na dvanácti Jakubových synech; také nový pořádek bude ustanoven na dvanácti apoštolech, kteří pro něho zanechali všechno. V tomto novém království jim bude udělena zvláštní sláva, jaká náleží patriarchům nového pořádku. Jan, který byl mezi nimi, později napsal:

„A hradby města byly postaveny na dvanácti základních kamenech a na nich bylo dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů.“ (Zj 21,14)

Po úvaze o odměně těm, kdo se zřekli svých majetků, Ježíš řekl:

„Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo matku nebo otce nebo děti nebo pole pro mne a pro evangelium, aby nyní, v tomto čase, nedostal spolu s pronásledováním stokrát více domů, bratří, sester, matek, dětí i polí a v přicházejícím věku život věčný.“ (Mk 10,29-30)

„Pronásledování“ bylo zaúčtováno do odměny ne jako předehra, ale jako zisk. Stonásobná odměna neměla být udělena za pronásledování, ale spíše na účet pronásledování. Vytrvají-li až do smrti, získají korunu života; protože těžkosti světa se nedají srovnat s radostmi života věčného. Takto Mistr vypálil znamení Kalvárie do jejich těl a majetků a radil jim, aby opustili to, co si jini chtějí udržet. Petrovi, který se zeptal, co dostane za to, že opustil svoje loďky, Ježíš řekl, že se stane kormidelníkem na Petrově loďce, církvi. Petr nikdy nezapomněl na den, kdy Pán hovořil o požehnání a zahrnul do něho i „pronásledování“ jako dobrou věc. Později uprostřed radostí a pronásledování napsal toto:

„Jste blahoslavení, když vás tupí pro Kristovo jméno, neboť Duch slávy, Duch Boží spočívá na vás.“ (1 Petr 4,14)

Z knihy Fulton J. Sheen:
Život Krista.

Dobrá kniha, Trnava 2023.
Str. 220-230.

Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Krise v Etiopii: Nářek dětí zatím naráží na hluchotu světa

Tisková zpráva z 18. března 2024

„Hlad máme vepsaný ve tváři a vidíte ho v očích našich dětí.“

„Situace je tak extrémní jako nic jiného, čeho jsem kdy byl svědkem. Lidé tady trpí, a pokud nedojde k významnému zásahu zvenku, bude to ještě mnohem horší,“ podělil se o vzácný a zároveň otřesný pohled na aktuální situaci v Etiopii Magnus MacFarlane-Barrow. Zakladatel a generální ředitel organizace Mary's Meals po nedávné cestě do válkou zničeného regionu Tigráj prosí celý svět, aby okamžitě podnikl kroky, které zabrání rozsáhlému hladomoru.

V době, kdy se novináři do regionu obtížně dostávají, se zprávy o této situaci v médiích prakticky neobjevují.

Getachew Reda, prozatímní předseda správy regionu Tigráj, prohlásil, že více než 91 % obyvatel Tigraje je „vystaveno riziku hladomoru a smrti“ a miliony lidí zoufale potřebují potravinovou pomoc.⁽¹⁾ V oblasti nedávno probíhala ničivá občanská válka, která během dvouletého trvání vyhnala z domovů miliony lidí, zničila základní infrastrukturu a zdravotnické služby a podle odhadů si vyžádala životy až 600 000 Etiopanů. K bezmála tři roky trvajícím suchu se v roce 2023 přidalo přerušení dodávek pomoci. Životy zdejších lidí jsou v troskách a humanitární krize v regionu se prohlubuje. Současné zprávy o úrovni hladu podle klasifikace IPC hovoří o tom, že většina obyvatel Tigraje zažívá kritickou míru hladu ve fázi IPC 4. Předpokládají přitom, že se „některé domácnosti do července tohoto roku pravděpodobně ocitnou v nejzávažnější fázi IPC 5“, což už je úroveň hladomoru.⁽²⁾

V největší nemocnici města Mekelle (hlavní město regionu) vysvětluje pediatr Dr. Abraha Gebreegziaher, že stále více dětí umírá na podvýživu: „Zaznamenáváme třikrát více případů podvýživy než obvykle a úmrtnost je pětikrát vyšší. Za posledních 13 let byly počty dětí umírajících kvůli podvýživě celkem stabilní, ale od války se zdvojnásobily. Navíc byla dřívější úmrtí většinou

spojena s jinými zdravotními potížemi. Teď je podvýživa samostatnou příčinou!“

Budoucnost milionů dětí je vážně ohrožena kvůli nemocem, několika rokům konfliktů, vysídlení a sucha.⁽³⁾ Regionální statistiky udávají, že v Tigraji více než polovina všech dětí ve věku základní školní docházky (53 %) v současnosti do školy nechodí. Situaci zhoršují válkou způsobené škody na školních budovách a závažný nedostatek personálu – přibližně 15 000 učitelů je stále nezvěstných a 95 % učeben v centrální části Tigraje (kam se soustřeďuje většina školního stravování Mary's Meals) je v důsledku konfliktu poškozeno.

Magnus MacFarlane-Barrow říká: „Vůbec není možné přehánět, jak je situace v Tigraji vážná. Lidé už teď umírají hladem a všechno, co se tady dozvídáme, budí oprávněné obavy, že pokud svět nezareaguje, bude to ještě mnohem horší. Člověk se nemůže ubránit srovnávání se stavem před téměř 40 lety, kdy Etiopii v 80. letech postihl nechvalně proslulý hladomor, a dneškem, kdy je situace globálně ignorována. Musíme udělat všechno pro to, abychom nedošli k hroznému konci, k němuž Tigráj směřuje. To nejhorší se ale určitě stane, pokud nebudeme hned jednat,“ dodává Magnus MacFarlane-Barrow.

Mary's Meals provozuje v Etiopii svůj program školního stravování od roku 2017. Tato charitativní organizace spolupracuje s důvěryhodným místním partnerem, aby mobilizovala místní komunity zajištěním výživných školních jídel v místech vzdělávání. Dlouhodobým cílem je dát prostřednictvím vzdělávání a výživy možnost k dlouhodobému růstu a vzniku odolných komunit. Během konfliktu, kdy muselo být školní stravování přerušeno, Mary's Meals pokračovala ve spolupráci se svým partnerem v poskytování teplých jídel a další nezbytné podpory pro více než 30 000 vnitřně vysídlených osob ukrývajících se v táborech.

Mary's Meals obnovila školní stravování brzy po znovuootevření škol a v současnosti poskytuje každý školní den jídlo více než 45 000 dětí v regionu. Od Vánoc 2023 se počet podporovaných dětí zdvojnásobil.

Partner Mary's Meals je navíc připraven rozšířit program do nových škol a pomoci dalším tisícům dětí, jakmile to nashromážděné finanční prostředky dovolí. (Všechny školy, kde program Mary's Meals pro školní stravování v Etiopii funguje, se nacházejí v oblastech, které jsou v současné době podle odhadů ve fázi IPC 4, což je druhá nejvyšší kategorie potravinové nejistoty.)⁽⁴⁾

Organizace Mary's Meals vyhlásila celosvětovou krizovou výzvu, aby vyzvala k podpoře jednotlivce i organizace z celého světa a upozornila na prohlubující se humanitární krizi v Tigraji. Pracovníci charity doufají, že sdílením příběhů lidí, s nimiž se v regionu v posledních týd-

nech setkali, zdůrazní kritickou potřebu jednoduchého denního stravování ve školách, jako je například základní škola Ara ve východní Tigraji. Škola je otevřena od zmírnění konfliktu, ale více než 300 žáků se do ní nevrátilo – mnozí z nich museli místo toho začít pracovat v naději, že dostanou něco k jídlu. Školu stále navštěvuje jen malý počet dětí a ty jsou kvůli tomu, co prožily, a kvůli neutuchajícímu hladu sotva schopny plnohodnotně se učit.

Když se ale v okolí rozkřiklo, že zástupci Mary's Meals základní školu Ara navštívili, během několika hodin se do ní přihlásilo 15 žáků. Ředitel školy Weynareg Araya říká: „Komunita chce, aby se v této škole dál učilo, ale někteří rodiče posílají své děti pracovat, aby vydělávaly peníze. Domácnosti vědí, jak je škola důležitá, ale panuje v nich frustrace z hladu. Program školního stravování by tady byl důležitý. Podpořil by žáky, aby byli aktivní a učili se. Ti, kteří do školy nechodí, se vrátí a budou mít energii učit se.“

MacFarlane-Barrow uzavírá: „Všude, kam přijdeme, nás lidé žádají, abychom rozšířili náš program do jejich škol. Abychom udrželi děti nakrmené a ve škole, protože vzdělání rozhodne o jejich budoucnosti. Jednou z určujících věcí v této situaci je, že můžeme – a jsme připraveni – rozšířit program Mary's Meals do mnoha dalších škol, pokud se nám podaří zmobilizovat větší podporu a získat potřebné finanční prostředky. Je zřejmé, že potřeba je obrovská. Připojte se k nám a jednejte nyní.“

Chcete-li se dozvědět více a přispět, navštivte stránky marysmeals.cz.

Více informací:

Ing. Marek Telička
tiskový mluvčí Mary's Meals ČR
marek.telicka@marysmeals.org
+420 602 141 046

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) https://x.com/rede_getachew/status/1740689812116689038?s=46&t=htP6TVFPkip2s6o6j0sTw

(2) <https://fews.net/sites/default/files/2024-01/FAOB-January%202024.pdf>

(3) <https://reliefweb.int/report/ethiopia/ethiopia-education-cluster-quarterly-newsletter-october-december-2023>

(4) <https://fews.net/east-africa/ethiopia>

Další (shrnující) informace o Mary's Meals a situaci v Etiopii:

Zástupce Tigrayského úřadu pro vzdělávání (Tigray Bureau of Education) uvedl, že podle výzkumu, který pracovníci úřadu zpracovali:

- 95 % školních tříd v centrální části Tigraje je válkou poškozeno,
- 15 000 učitelů je stále nezvěstných,
- 53 % dětí ve věku základní školní docházky v současnosti nechodí do školy,
- 65 % dětí předškolního věku nechodí do zdejších „školek“,
- 70 % dětí si během konfliktu myslelo, že kvůli hladu zemřou,
- 98 % dětí je nadšeno, že se mohly vrátit do školy.
- Mary's Meals začala v Etiopii působit v roce 2017 a s podporou místního partnera realizuje komunitní programy školního stravování. V současné době poskytuje charita jídlo více než 45 000 dětí v regionu Tigray na severu Etiopie. V důsledku pandemie a chaosu, který způsobila dvouletá občanská válka a její následky, byla výuka dětí čtyři roky přerušena. Po znovuootevření škol se některé děti vracely do školních lavic, ale vzhledem k současné potravinové situaci zoufale potřebují školní stravování, aby ve škole mohly zůstat.
- Magnus MacFarlane-Barrow (zakladatel a generální ředitel Mary's Meals) se na začátku března vrátil z cesty v Tigraji.
- Mary's Meals poskytuje dětem každodenní stravu v místě jejich vzdělávání v oblastech, kde hlad a chudoba často stojí v cestě vzdělávání.
- Mary's Meals v současnosti poskytuje stravu bezmála 2,5 milionu dětí v nejchudších komunitách světa, například v Malawi, na Haiti, Madagaskaru, v Jemenu, Sýrii, Indii a Etiopii.
- Stravování dítěte prostřednictvím Mary's Meals stojí po celý školní rok pouhých 550 Kč.
- Magnus MacFarlane-Barrow je autorem bestselleru *The Shed That Fed 2 Million Children* (Bouda, která krmí milion dětí), který vypráví o tom, jak se z jednorázové dodávky pomoci stalo celosvětové hnutí.

POZVÁNKY Z DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

13. 5. – 16. 5. 2024: Májová duchovní obnova v Krkonoších s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým, Janské Lázně (penzion Marianum). Duchovní síla, společenství, odpočinek...

13. 7. – 20. 7. 2024: Oblíbený pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt v Krkonoších, Janské Lázně (penzion Marianum), I. turnus. Bohatý program s výlety, tvořivými dílnami, besedami, hrami i koupáním.

31. 8. – 6. 9. 2024: Pohodový poutně-poznávací zájezd do nádherného Tyrolska (Rakousko) – poutně-poznávací program v srdci Alp. Pouze jeden noční přejezd. Pořádáme popáté.

12. 9. – 20. 9. 2024: Manželské setkání seniorů – pobyt pro manžele 55plus s bohatým programem a zajímavými hosty, Janské Lázně (penzion Marianum).

12. 9. – 20. 9. 2024: Duchovně-odpočinkový zájezd do Medžugorje s pobytem u moře v Chorvatsku a možností lodního výletu na poloostrov Pelješac. Pohodlně, pouze s jedním nočním přejezdem (zpět), polopenzí a v Medžugorje ubytováním ve čtyřhvězdičkovém hotelu.

Na všechny výše uvedené akce již probíhá přihlašování, kapacity se plní. Doporučujeme neváhat. Těšíme se na setkání s vámi!

Informace a přihlášky: Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel.: 737 215 328 nebo 734 435 360, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.simeon.cz.

Heřman Josef (27)

„Ptal ses mě, Petře, jestli by moje ruce dovedly uzdravit tvé srdce. Tak daleko nesahá moje dovednost. Ale znám někoho, kdo tomu rozumí, jednoho mnicha v jednom klášteře, který je omilostněn od Boha. Ten ti pomůže zotavit tvou zloženou duši.“

„Kdo je ten mnich? Kde bydlí?“ ptal se nedočkavě Petr a chytl umělce za loket.

„Je to pater Heřman v premonstrátském klášteře Steinfeld! Běž k němu!“

„Ne, k němu ne, to nemohu! Nemohu vydržet jeho pohled!“ vykřikl Petr. „Nemohu, dokud nevykonám pokání! Pokání!“

„Máš pravdu! Vždyť ty sám znáš cestu! Pokání uzdraví tvé srdce a dopřeje mu pokoj.“

„Jak mohu činit pokání?“ zanaříkal Petr. Zamyšleně přešel mistr rukou přes schránku pro Tři krále. Pak řekl: „Tři králové táhnou znovu do Svaté země, nejmocnější světa, tři králové západu: Fridrich, císař Němců, Richard Lví srdce z Anglie a Filip, král francouzský. Ti vzali kříž na svatou cestu. Čiň pokání a vezmi ten kříž! To ti dopřeje pokoj!“

Tu Petr s výkřikem chytl umělcovu ruku, pevně ji stiskl a jeho zuboženým obličejem přešel záblesk radosti. Pak spěšně zmizel do tmy.

Svatá bouře šla evropskými zeměmi.

Hrozné zprávy přicházely ze Svaté země. Mocný sultán Saladin porazil křesťanské vojsko, řádoví rytíři, kteří padli do jeho rukou, nevyvázli živí a mnoho zajatců dal bez milosti popravit. Pak oblehl Saladin Jeruzalém. Byly to nekončné hrůzy, kterými trápil svaté město. Když je dobyl, přeměnil kostely a kláštery na koňské stáje, strhl všechny kříže a s opovržením je vláčel bahnem ulice. Všechny zvony byly rozbity.

Křik hrůzy šel křesťanskými zeměmi. Harfy s láskyplnými písněmi zmlkly, místo toho zněly plamenné písně vyzývající ke křížové výpravě. Rytíři se chápali svých mečů a slib míru byl odprísáhnut na sedm let pod hrozbou klatby. Během svaté války měl umlknout každý svár a spor. Ženich se vytrhl z náručí nevěsty a chápal se kříže. Chudí i bohatí spěchali pod svatý pra-

por. Papeži Urbanovi při zprávě o pádu Jeruzaléma puklo srdce. Ve spěchu zvolili kardinálové nového pána církve, Řehoře VIII. Přísahali, že se účastní křížové výpravy pěšky. Francouzský král vzal z hrobu svého otce poutnickou hůl a říšskou korouhev Francie. Richard Lví srdce prodával polnosti a hrady, aby mohl vyzbrojit křížovou výpravu.

Ale jako první se chopil kříže nejstatečnější německý císař – Fridrich. Svolal do Mohuče své vedoucí muže k říšskému sněmu, který nazýval dvorním dnem Krista. Císař si nesedl na trůn, neboť Kristus je pánem říše. „Kristus vládne, Kristus vítězí,“ byl pochodový pokřik německých křížáků. Na jaře roku 1189 se vydalo křížácké vojsko do svaté války. Patnáct set Koliňanů se účastnilo křížové výpravy. Vysoko vpředu vlály korouhve se svatým Petrem a třemi korunami. Rytíře Heřmana z Rodenkirchenu, který kvůli křížové výpravě dal do zástavy celý svůj majetek, následoval jeden, z jehož očí zářila svatá touha a odhodlání k boji i utrpení. Červený Petr činil svoje pokání v císařském vojsku.

Také do klidného kláštera ve Steinfeldu zasáhly vlny neklidných časů. Pater Egbert táhl s bojovníky jako polní kaplan.

„Jestli na mě někdo z těch Turků sáhne, budiž mu nebe milostivo!“ smál se statný Fris, když se loučil se spolubratry. Hodně starších scholárů i bratří vyměnilo hábit za kroužkovou košili a odešlo do Kolína, aby se připojili ke křížové výpravě. Mladší klášterní žáci si na křížovou výpravu hráli a rány, které padaly, byly často tvrdé. Křik křížáků a Turků často hlasitě zaléhal až do tichých cel mnichů.

Tlustý pater Arnulf nejprve reptal proti dni postu v týdnu navíc, který byl zaveden po dobu křížové výpravy. Ale nakonec ho uspokojilo, že také mohl přispět svou troškou ke zdaru křížové výpravy.

Jednoho dne zvonil Heřman celou půlhodinu na zvon Panny Marie na prosbu za zdar křížové výpravy. Jeho modlitby byly vroucnější než jindy a v sebezáporech byl na sebe přísnější. Prosil Boha o nějaké utrpení, aby se on, který zůstal

doma, mohl také podílet na velké oběti křížáků.

Bůh mu daroval bolest, dal mu kalich utrpení, naplněný až po okraj.

Tělesné bolesti začaly trápit patera Heřmana. Bolesti žaludku mu dnem i nocí nepopřály ani trochu klidu. Často mu připadalo, jako by zevnitř hořel. Každé sousto chleba mu připravovalo vnitřní utrpení. Ale Heřman neměl sám se sebou slitování. Skoro nespal.

„Můžeme spát, až křížová cesta skončí!“ říkával spolubratřím, kteří se mu snažili vymluvit jeho přehnanou askezi. „Teď musíme bdít, modlit se a trpět!“

A stále znovu bylo vidět Heřmana před svatostánkem. Celé noci volal k Bohu, přestože jeho tělo se často vzpíralo přívalům bolesti:

„Ještě, Bože, nech mne ještě víc trpět!“ A Bůh seslal na svého služebníka ještě víc bolestí. A netrpělo jen tělo, ale i duše. Bůh mu vzal všechnu útěchu z modlitby. Ten, který tak často přebýval v Boží blízkosti plně jasu, byl teď uvržen do temnoty. Bylo to tak, jak si to chlapec Heřman tak často přál – Pán ho vzal k sobě na kříž. Jeho tělo bylo naplněno bolestí a jeho duše byla naplněna největším utrpením, odloučením od Boha.

Teď Heřman často v noci klečel před svatostánkem a prosil Boha o světlo, ale pro osamělého mnicha v temnotách nezářila žádná hvězda. Jeho duše křičela: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Spolubratři ho nepoznávali. Heřman byl často vyděšený. Když ho chtěl někdo potěšit, odmítal to se slovy: „Co zможou lidská slova, když Bůh mlčí!“

Heřman už v modlitbě nenacházel žádné potěšení a ve svátostech pro něj nebyla žádná síla. S chvěním přicházel sloužit mši. Trásl se před velkými svátky, jako se z nich dříve radoval.

Jak mu dřív byly milé svátky Panny Marie a s jakou bolestí je prožíval teď! O vigiliích před slavnostmi se cítil velice nešťastný, od Boha odtržený, zapomenutý od nebeské Matky a odloučený od společenství svatých.

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 15. 4. 2024

6:05 Klapka s Milanem Ohurniakem **7:10** Až na konec světa **8:10** Setkání: MUDr. Vít Kaňkovský – křížová cesta u Mysliboře **8:15** Buon giorno s Františkem **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme ČTK **9:45** Outdoor Films: S ultramaratoncem Štěpánem Dvořákem **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Radkímem Honzákem **13:35** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Cesta od svatého Viktora do Cima Grappa **14:05** Noční univerzita: ak. soch. Petr Váňa – Příběhy soch **15:35** Grotesky Laurela a Hardyho: Nástrahy piáctví **16:05** V souvislostech **16:25** Ghana – Město Boží **16:55** Svatý Ivo **18:00** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Příběhy Starého zákona: Izraelité na poušti **18:12** Animované příběhy velikánů dějin: Benjamin Franklin (1706–1790) **18:40** Alibaba na Mohelnickém dostavňku **19:05** Likvidace lepry **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Onkologie [L] **21:10** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **21:25** Blahoslavená rodina Ulmova **22:40** Kulatý stůl: Pojďme společně říci zlu **NE 0:05** Večer chval: Živá modlitba a chvála **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Haig Utidjian – dirigent **7:00** Slavnostní koncert k připomínce 100. výročí úmrtí arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana: Velehrad, bazilika sv. Cyrila a Metoděje **8:35** Věrní kysuckým tradicím **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Středověký jarmark v Ostravě **9:50** Okřídlení sousedé: Život s čápy **10:05** Noční univerzita: Michal Steiner – Jak přinášet hojně ovoce **10:55** Tiché hrozby – Bouřlivé počasí **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Grotesky Bustera Keatona: Když se Frigo ženil **14:00** Jak potkávat svět: S Lucií Výbornou a dalšími hosty **15:35** Duchovní krajina Novohradských hor: Podhůří [P] **16:10** Muzikanti, hrajte: Lidečanka **17:20** Můj chrám: Petr Hladík, ministr, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie v Brně-Soběšicích **17:40** V pohorách po horách: Anenský vrch – Orlické hory **18:00** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Příběhy Starého zákona: Dobytí Jericha **18:15** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobnost **18:50** Zpravodajské Noeviny: 16. 4. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Leh – Hedvábná cesta **19:45** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin [L] **21:10** Moudrost mnichů: Ponoření se do... **21:25** Poutníci času: S Ivanem Ženatým **21:40** Harfa Noemova: Má vlast – Blaník **22:05** Terra Santa News: 10. 4. 2024 **22:25** Koncert k počtě sv. Jana Sarkandera: Zámek Holešov **23:50** Lidé z cest **0:50** ARTBITR – Kulturní magazín **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 4. 2024

6:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 4. 2024 **6:25** Naši – osobnosti lidové kultury – Zdeněk Bláha **6:40** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Šalamounovy ostrovy **6:55** Chlapi na hoře **7:20** Noční univerzita: ak. soch. Petr Váňa – Příběhy soch **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Charita pro Ukrajinu v čase války **10:20** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovská přehrada **10:40** Přesah: S Pražským komorním baletem **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách: Ankogel – Vysoké Taury **13:00** Výroční občeje na Valašsku: Rožnovské slavnosti 2023 **14:25** Když bolí tělo: Onkologie **15:35** Zpravodajské

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Noeviny: 16. 4. 2024 **15:55** ARTBITR – Kulturní magazín **16:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kde zní zpěv, tam dobrý lid bytuje..., CM Troják **17:30** Terra Santa News: 17. 4. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Příběhy Starého zákona: Samson **18:15** Strýček Emu: Hrníčky **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Mexiko – země indiánů **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Když docházejí síly **23:05** Burkina Faso – Vnitřní uprchlíci **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Příběhy psané životem: Sen českého miliardáře **0:45** Okřídlení sousedé: Obyvatelé púd **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: Dominika Bohušová – sestra dominikánka **6:55** Kmochův Kolín: Gloria **7:50** Pražská Loreta **8:15** Confession – Vyznání **8:20** Terra Santa News: 17. 4. 2024 **8:40** Poutníci času: S Ivanem Ženatým **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách: Klokočovské skálie **9:35** Kulatý stůl: Pojďme společně říci zlu **NE 11:00** Harfa Noemova: Má vlast – Blaník **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Když vyschnou studny **13:05** Hlubinami vesmíru s Mgr. Pavlem Gabzdylem: Měsíc – náš soupeř **14:00** Generální audience papeže Františka **14:20** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme ČTK **14:45** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kde zní zpěv, tam dobrý lid bytuje..., CM Troják **16:10** Zpravodajské Noeviny: 16. 4. 2024 **16:30** Grotesky Bustera Keatona: Frigo, oběť krevní msty **17:45** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **18:00** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Příběhy Starého zákona: Rút **18:10** Ovečky: 4. neděle velikonoční **18:30** Animované příběhy velikánů dějin: George Washington (1732–1799) **19:00** V pohorách po horách: Velký Blaník **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Galerie ve Velké Rači **19:45** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání: Hana a Petr Ulrychovi & Javory [P] **21:15** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **21:30** Můj chrám: Hayato Okamura, kostel sv. Ignáce v Praze **21:50** Pod lampou [P] **23:55** Bohosudov **0:10** Kaplani naděje: Sr. Pavla Hana Martínková **0:25** Duchovní krajina Novohradských hor: Poutní cesty **0:50** Střípky z ostravské archeologie: Poslední ostravský hrad **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 4. 2024

6:05 Klapka s Bohumírem Novákem **7:10** Absolventi: Emil Farbiak **7:40** Duchovní malby: Zmrtvýchvstání **8:00** Do varu s Maxem Kašparů: Krize vztahů **8:20** Folklorní svět Lubomíra Páříčku **8:40** Vezmi a čti: Březen 2024 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Flešbeka – Godzone podcast: sestra Helena – Boha jsem potkala za komunismu na protináboženském školení **9:50** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **10:20** Když bolí tělo: Onkologie **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Petrkov 13 **13:50** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **14:50** V pohorách po horách: Roháč – Súľovské skály **15:00** Povolání

– Sestra Olga **15:15** Dokořán: S Radkímem Honzákem **16:05** Dana **16:30** Nebojte se...: Ptejte se kněze **17:30** Tam, kde začínají kořeny **18:00** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **18:05** Příběhy Starého zákona: Prorok Samuel **18:11** Jak roste chléb **18:30** Život podle Emu **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Respekt nadevše **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Problémy a krize v manželství [L] **21:30** Moudrost mnichů: Acedie neboli duchovní únava **21:45** Poletuchy: Na skok do Ústí nad Labem **22:35** Slezská Lilie 2015: Lenka Dusilová & Beata Hlavenková **23:15** Prales zítřka **23:45** Skleněná múza **0:00** Thajsko: Země hadů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 4. 2024

6:05 Cesta k andělům: kard. Dominik Duka – primas český (1. část) **6:55** Duchovní krajina Novohradských hor: Cetviny **7:25** 800 let Sekulárního řádu svatého Františka **7:55** Sedmihlásky: Kdyby byl Bavorov **8:00** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **8:30** Ovečky: 4. neděle velikonoční **8:50** Bratr oheň: Svatá řehole života **9:15** Strýček Emu: Hrníčky **9:40** Newtonova milost **11:00** Expedice Mingitau **11:20** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Regina Coeli **12:02** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Celostátního setkání mládeže 2022 v Hradci Králové **13:20** Pod lampou **15:20** II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském kraji **15:40** Cesty – Příběhy pomalým krokem: Romea Strata [P] **16:10** Valaské písničky a tance: Rožnovské slavnosti 2023 **18:00** Slovo na neděli: 4. neděle velikonoční [P] **18:20** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme regionální média [P] **18:40** V pohorách po horách: Hora Baranec v pohoří Roháče **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Dobře že to bolí **19:45** Přejeme si... **20:05** Vyvolení (The Chosen) (3. díl): Ježíš miluje malé děti [P] **20:35** Vesnice z kartonů **22:05** Narozeninový koncert Jiřího Pavlici: Ostrava, Multifunkční hala Gong **0:00** Můj chrám: Daniel Raus, kostel sv. Tomáše v Praze na Malé Straně **0:20** Toulky Ghanou **0:37** Bazilika s tajemným svátem (1. díl): Šlechtická a panovnická bazilika **0:50** ARTBITR – Kulturní magazín: Boží Milosrdenství **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 4. 2024

6:05 Klapka s Arnoštem Lukešem **7:10** Grotesky Laurela a Hardyho: Dvojčata **7:35** Cesta k pěstounství: Příprava budoucích pěstounů [P] **7:40** Mladí salesiánští misionáři – Argentina – Mapučové **7:57** Čalantika **8:20** Bible v písku: Marnotratný syn [P] **8:30** Slovo na neděli: 4. neděle velikonoční **9:00** Rozumíme médiím: Proč potřebujeme regionální média **9:20** Cvrlikání: Hana a Petr Ulrychovi & Javory **10:30** Mše svatá: Ostrava, kaple Telepace [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte: Moravanka **14:40** Vesnice z kartonů **16:15** Blízko nebo **16:45** Kaplani naděje: Michal Hrnčířik **17:00** Vyvolení (The Chosen) (3. díl): Ježíš miluje malé děti **17:30** Dřevěné návštěvy: Silvia Belis [P] **18:00** Sedmihlásky: Viju, viju věneček **18:05** Ovečky: 4. neděle velikonoční **18:20** Bratr oheň: Ve jménu Ježíše **18:50** Strýček Emu: Bryle [P] **19:05** V pohorách po horách: Slezské Beskydy **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Joy – Krása motýlích křídel **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nedělejme vlny **19:45** Přejeme si... **20:05** Plastový oceán [P] **21:50** Má vlast: Šumperk **22:40** Výpravy do divočiny: Experimentální biologie rostlin **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Můj chrám: Martina Vondrová, psychoterapeutka, poutní kostel Horní Police **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 4. o 13:55 hod.: Malý Cambridge (dokument)

Trnava je už takmer 400 rokov univerzitným mestom, preto ju môžeme právom nazývať nielen „malý Rím“, ale vďaka tu prítomným tisíciam študentov aj ako „malý Cambridge“. Korene univerzitného vzdelávania, siahajúce do zakladateľského aktu kardinála Petra Pázmáňa v roku 1635, a zverenie do rúk jezuitskej rehole Trnavská univerzita s Kristom vo svojom znaku nikdy neopustila.

Utorok 16. 4. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Synagóga v Kafarnaume / dokument)

Synagóga v Kafarnaume patrí k najzachovalejším synagógam v Izraeli. Napriek tomu, že to nie je tá, v ktorej sa modlil Ježiš, predsa nám napovedá mnoho o náboženskom živote vtedajšej židovskej spoločnosti.

Streda 17. 4. o 18:20 hod.: Quo vadis (V hrnčiarskych rukách / publicistika)

Ďalšia časť relácie Quo vadis sa roztocí na hrnčiarskom kruhu v Starej Haliči, v Rodine Panny Márie, rukami sestry Gabriely Wind. Spoločne budeme odhaľovať poklady v hlinených nádobách...

Štvrtok 18. 4. o 13:50 hod.: Chlieb a mier (dokument)

Film rozpráva príbeh pracovníkov a dobrovoľníkov Spišskej katolíckej charity na jednej z ich misií na východe Ukrajiny.

Piatok 19. 4. o 20:30 hod.: Biblia: Jakub (film)

Film rozpráva o dvoch bratoch – Jakubovi a Ezauovi, o láske, závidosti, túžbe po bohatstve a nádeji. Je rozprávaním o obyčajnom mužovi, ktorý sa rozhodne vziať dianie do svojich rúk.

Sobota 20. 4. o 20:30 hod.: Možné nemožné (film)

Film vychádza z reálneho príbehu Patricka Henryho Hughesa, narodeného bez očí, s problémami v kľboch. Jeho otec obetoval vlastné sny pre jeho úspech.

Nedeľa 21. 4. o 20:40 hod.: Vatikánske múzeá (Architektúra: Pápežská rezidencia a komplex múzeí / dokument)

Vo filme je predstavený vývoj výstavby Vatikánskych múzeí, ktoré, napriek názvu v množnom čísle, tvoria jednu inštitúciu. Ich zbierky sa nachádzajú v niekoľkých budovách a komplexoch, ktoré sa vyvíjali počas 5 storočí a nesú podpisy mnohých pápežov.

CINELUX: Sobota 20. 4.: Listy Bohu (Letters to God)

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. DUBNA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 4.	PO 15. 4.	ÚT 16. 4.	ST 17. 4.	ČT 18. 4.	PÁ 19. 4.	SO 20. 4.
Antifona	518	582	518	582	518	582	518
Žalm	783	881	783	881	783	881	783
Ranní chvály:							
Hymnus	518	582	518	582	518	582	518
Antifony	540	606	1046	1165	1062	1182	1076
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076
Krátké čtení a zpěv	540	607	544	611	547	615	550
Antifona k Zach. kantiku	540	607	544	611	547	615	550
Prosby	541	607	544	611	547	615	550
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551
Modlitba během dne:							
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519
Antifony	519	584	519	584	519	584	519
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081
Krátké čtení	541	608	545	612	548	616	551
Závěrečná modlitba	541	608	545	612	548	616	551
Nešpory:							
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517
Antifony	538	605	542	609	1056	1177	1072
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072
Kr. čtení a zpěv	538	605	542	610	546	613	549
Ant. ke kant. P. M.	539	606	543	610	546	614	549
Prosby	539	606	543	610	546	614	549
Záv. modlitba	541	608	541	608	545	612	548
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250

Liturgická čtení

Neděle 14. 4. – 3. neděle

velikonoční

1. čt.: Sk 3,13–15.17–19

Ž 4,2.4.7.9

Odp.: 7a (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář! Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 1 Jan 2,1–5a

Ev.: Lk 24,35–48

Pondělí 15. 4. – ferie

1. čt.: Sk 6,8–15

Ž 119(118),23–24.26–27.29–30

Odp.: 1 (*Blaze těm, kteří krácejí v zákoně Hospodinově.*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,22–29

Úterý 16. 4. – ferie

1. čt.: Sk 7,51–8,1a

Ž 31(30),3cd–4.6ab+7b+8a.17+21ab

Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěrují svého ducha.*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,30–35

Středa 17. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,1b–8

Ž 66(65),1–3a.4–5.6–7a

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,35–40

Čtvrtek 18. 4. – ferie

1. čt.: Sk 8,26–40

Ž 66(65),8–9.16–17.20

Odp.: 1 (*Jásejte Bohu, všechny země! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,44–51

Pátek 19. 4. – ferie

1. čt.: Sk 9,1–20

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,52–59

Sobota 20. 4. – ferie

1. čt.: Sk 9,31–42

Ž 116(115),12–13.14–15.16–17

Odp.: 12 (*Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 6,60–69

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

CÍRKEVNÍ HISTORIE

RÝN SE VLÉVÁ DO TIBERY • KRONIKA DRUHÉHO Vatikánského koncilu

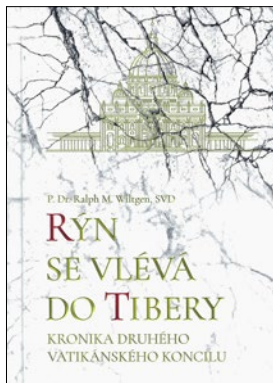
P. Dr. Ralph M. Wiltgen SVD

Z angličtiny přeložil Josef Peška

Ralph M. Wiltgen (1921–2002), člen Společnosti Božího Slova, historik a novinář, byl očitým svědkem událostí Druhého vatikánského koncilu, jehož průběh s odstupem dvou let od jeho skončení čtivým, ale přitom detailním způsobem zaznamenal. Autor měl, jakožto respektovaný profesionální žurnalista a nestranný komentátor, přístup ke všem hlavním postavám a událostem koncilu. Proto nepřekvapí vyvážené faktografické pojetí publikace. Kniha barvitě zachycuje snahu koalice liberálních aktérů koncilu, biskupů převážně ze zemí podél Rýna („rýnských otců“), kteří díky své organizovanosti převzali otěže směřování koncilu. Autor tyto snahy nijak nekomentuje a nehodnotí, pouze konstatuje fakta. Stejně tak nechává bez subjektivních komentářů dramatické kroky Mezinárodní skupiny otců (Coetus Patrum Internationalis), skupiny asi 200 biskupů, kteří se pučí liberálů pokusili zabránit. Kniha je klíčovým zdrojem pro pochopení toho, co dnes formuje katolickou církev a co stojí v pozadí mnoha trendů, které určují její budoucí vývoj. Původní americké vydání obdrželo církevní schválení.

Nakladatelství Christianitas, s. r. o.

*Druhé, revidované vydání
Váz., A5, 368 stran, 350 Kč*

PRO DĚTI

OTČE NÁŠ PRO MALÍČKÉ

Josef Hronek • Ilustrace H. Neumannová

Tato drobná knižička je určena nejmenším dětem. Krátkými veršičkami doprovází jednotlivé části modlitby Otče náš a nenásilně k nim na několika řádcích podává poučení. Současťou jsou také roztomilé dětské obrázky, které všechny verše doplňují. Knižička poprvé vyšla v roce 1932 a v současném vydání prošla drobnou jazykovou úpravou spolu s reťuší původních obrázků.

Nakladatelství Christianitas, s. r. o.

Brož., A6, křídový papír,

20 stran, 70 Kč

HRACÍ KARTY

KVARTETO ZVÍRATA V BIBLI

Námět a ilustrace Marianna Čaučíková • Přeložil Marian

Zajíček • Odpovědná redaktorka Danka Jacečková

Chcete-li se zabavit a dozvědět se něco nového z Písma svatého, je toto kvarteto pro vás tím pravým. Karty nabízejí poutavé ilustrace zvířat rozdělených do skupin podle prostředí, ve kterém žijí, stručný popis událostí, v nichž sehrála svoji roli, jakož i informace o tom, kde v Bibli najdete jednotlivé příběhy z karet.

TV LUX s.r.o.

*Krabička s kartami, 64x15 x100 mm,
32 karet, 169 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.